

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **P. H.**, zast. Mgr. Evou Klimánkovou, advokátkou se sídlem Moravské nám. 15, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2013, č. j. JMK 101438/2012, sp. zn. S-JMK 101438/2012/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 7. 2. 2013 žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2013, č. j. JMK 101438/2012, sp. zn. S-JMK 101438/2012/OD/Fö, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Kuřim, odboru dopravy ze dne 3. 8. 2012, č. j. MK/9290/12/OD. Rozhodnutím Městského úřadu Kuřim byly zamítnuty námitky žalobce ze dne 23. 5. 2012 proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů a tyto záznamy byly potvrzeny. Jednalo se o záznamy o přestupcích spáchaných ve dnech 7. 7. 2011, 28. 1. 2011, 13. 11. 2010, 24. 9. 2009, 11. 10. 2009 a 21. 3. 2009.

II. Dosavadní průběh řízení:

Přípisem Městského úřadu Kuřim ze dne 10. 5. 2012 bylo žalobci oznámeno, že ke dni 1. 5. 2012 dosáhl celkového počtu 12 bodů a současně byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Dne 23. 5. 2012 podal žalobce prostřednictvím advokátky Mgr. Evy Klimánkové námitky proti záznamu bodů v registru řidičů.

V uplatněných námitkách žalobce brojil proti přestupkům spáchaným ve dnech 7. 7. 2011, 28. 1. 2011, 13. 11. 2010, 11. 10. 2009 a 21. 3. 2009 z toho důvodu, že se nemohl uvedených přestupků dopustit, neboť povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem pro žalobce neplatila, a to ze zdravotních důvodů podle § 6 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Žalobce uvedl, že v důsledku kožních problémů v oblasti bederní páteře se léčí na dermatologii. K důkazu pak žalobce navrhl kopii lékařského potvrzení, kterou předložil. Přestupek ze dne 24. 9. 2009 žalobce napadl pro chybné vyznačení právní moci, v důsledku čehož nebyly žalobci odečteny 4 body pro marné uplynutí lhůty k projednání přestupku. Následně žalobce podáním doručeným Městskému úřadu Kuřim dne 28. 5. 2012 doplnil námitky, kde žalobce dále brojil proti náležitostem pokutových bloků u přestupků spáchaných dne 28. 1. 2011 a 11. 10. 2009. v doplnění dále žalobce předložil Lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů vystavené MUDr. M. B. u dne 24. 5. 2012 (opis potvrzení ze 7/2005).

O podaných námitkách bylo rozhodnuto rozhodnutím Městského úřadu Kuřim, odboru dopravy ze dne 3. 8. 2012, č. j. MK/9290/12/OD, a to tak, že správní orgán námitky zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil. Dne 29. 8. 2012 se žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolal. V podaném odvolání žalobce tvrdil, že záznamy o přestupcích spáchaných ve dnech 28. 1. 2011, 11. 10. 2009 a 21. 3. 2012 nesplňovaly zákonem stanovené požadavky na obsah rozhodnutí uvedené v § 69 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Podle žalobce tak tato rozhodnutí trpěla nepřezkoumatelností. V souvislosti s přestupkem ze dne 28. 1. 2011 žalobce uvedl, že pokutový blok postrádal otisk kulatého úředního razítka a jméno a příjmení oprávněné úřední osoby. V souvislosti s přestupkem ze dne 21. 3. 2009 žalobce uvedl, že pokutový blok postrádal jméno a příjmení oprávněné úřední osoby. V souvislosti s přestupkem ze dne 11. 10. 2009 žalobce namítal, že pokutový blok postrádal podpis, funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby. Dále pak žalobce v podaném odvolání namítal nesprávně zjištěný skutkový stav. O podaném odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Z výpisu z bodového hodnocení řidiče bylo zjištěno, že se žalobce ke dni 28. 5. 2012 dopustil celkem 7 přestupků, za které mu byl zaznamenán celkový počet 13 bodů

Ze spisového materiálu bylo zjištěno následující:

- Z oznámení Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor vnější služby, Oddělení hlídkové služby Brno ze dne 8. 7. 2011, č. j. KRPB-87040/PR-2011-060264 vyplynulo, že žalobce dne 7. 7. 2011 porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy nebyl za jízdy připoután

bezpečnostním pásem, čímž spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Bylo pravomocně rozhodnuto o přestupku uložením blokové pokuty (číslo bloku AL/2009 L4008560) ve výši 500 Kč – 2 body.

- Z oznámení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor Brno-venkov, Obvodní oddělení policie Kuřim ze dne 31. 1. 2011, č. j. KRPB-11128/PŘ-2011-060313 vyplynulo, že žalobce dne 28. 1. 2011 porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Bylo pravomocně rozhodnuto o přestupku uložením blokové pokuty (číslo bloku NA/2007 1926031) ve výši 500 Kč – 2 body.
- Z oznámení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor vnější služby, Obvodní oddělení policie Brno - Výstaviště ze dne 15. 11. 2010, č. j. KRPB-146668/PŘ-2010-060218 vyplynulo, že žalobce dne 13. 11. 2010 porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Bylo pravomocně rozhodnuto o přestupku uložením blokové pokuty (číslo bloku CP/2010 3024679) ve výši 500 Kč – 2 body.
- Z oznámení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor služby pořádkové policie, pohotovostní a eskortní oddělení Brno ze dne 13. 10. 2009, č. j. KRPB-138023/PŘ-2009-0600VE vyplynulo, že žalobce dne 11. 10. 2009 porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Bylo pravomocně rozhodnuto o přestupku uložením blokové pokuty (číslo bloku UM/2008 3234679) ve výši 500 Kč – 2 body.
- Z oznámení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, územní odbor vnější služby, Obvodní oddělení policie Brno-Bystrc ze dne 23. 3. 2009, č. j. KRPB-30458/PŘ-2009-060219 vyplynulo, že žalobce dne 21. 3. 2009 porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Bylo pravomocně rozhodnuto o přestupku uložením blokové pokuty (číslo bloku NA/2007 1928307) ve výši 1 000 Kč – 2 body.
- Z postoupeného oznámení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor Brno-venkov, Obvodní oddělení policie Kuřim ze dne 24. 9. 2009, č. j. KRPB-128952/PŘ-2009-060313 vyplynulo, že žalobce dne 24. 9. 2009 porušil § 32 odst. 1 zákona o silničním provozu, za jízdy s motorovým vozidlem neměl rozsvícená obrysová a potkávací světla pro denní svícení a dopustil se tak přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích – 2 body.

III. Obsah žaloby:

V podané žalobě žalobce brojil proti záznamům a pravomocným rozhodnutím o přestupcích spáchaných ve dnech 28. 1. 2011, 11. 10. 2009 a 21. 3. 2009 pro nesplnění zákonných požadavků na obsah rozhodnutí dle § 69 odst. 1 zákona o přestupcích. Podle žalobce tak byla tato rozhodnutí o přestupcích nepřezkoumatelná. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že nebyl oprávněn posuzovat skutkové okolnosti spáchaných přestupků, jakož i to, zda byla rozhodnutí vydána v souladu s právními předpisy. Vzhledem k tomu, že blokové řízení je řízením přísně formálním, je třeba, aby výsledné rozhodnutí mělo všechny zákonem požadované náležitosti, kdy zejména jméno, příjmení a funkce oprávněné úřední osoby je nezbytnou náležitostí každého správního rozhodnutí, zvláště pak vydaného v blokovém řízení s omezenými možnostmi obrany.

Dále žalobce uvedl, že se nemohl dopustit přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, jelikož se na něj nevztahovala povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a to ze zdravotních důvodů (dermatologické problémy) podle § 6 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce měl za to, že nepřipoutání se pásy v případě, že nepředložil potvrzení lékaře při silniční kontrole, nemělo být v jeho případě bodováno, neboť byl osobou, která objektivně trpěla zdravotními problémy, které ji zabraňovaly poutat se za jízdy bezpečnostními pásy. Žalobce měl být pokutován pouze za nepředložení lékařského potvrzení, případně měl být k jeho předložení vyzván. Pokud bylo z tvrzení lékařky opatřeného ve správním řízení zjištěno, že žalobci potvrzení v roce 2005 nevystavila, neznamenovalo to, že žalobce netrpěl zdravotními komplikacemi, které mu bránily v používání bezpečnostního pásu. Žalovaný měl respektovat smysl zákonného ustanovení. Z bodového výpisu žalobce bylo zřejmé, že v jeho případě nebylo přestupkové jednání způsobeno nerespektováním zákona, ale pouze tím, že si nenechal formálně zaznamenat svůj zdravotní stav.

Podle žalobce tak policejní orgán ve svém rozhodnutí uvedl nesprávnou právní kvalifikaci skutku v popisu přestupkového jednání a přestupek tedy nebyl spolehlivě zjištěn. Žalobce neporušil žádnou právní povinnost, nemohl tak přestupek spáchat. Podle žalobce bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces.

IV. Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve vyjádření doručeném Krajskému soudu v Brně dne 3. 4. 2013 uvedl, že i nadále trvá na závěru uvedeném v žalobou napadeném rozhodnutí. Správní orgány nebyly v řízení o námitkách proti záznamům bodů oprávněny posuzovat skutkové okolnosti spáchaných přestupků. Hodnotily pouze, zda existovalo pravomocné rozhodnutí o přestupku zařazeného do bodového hodnocení. Žalovaný upozornil, že k přezkumu rozhodnutí jsou tyto orgány oprávněny až v rámci řízení o mimořádných opravných prostředcích. K tvrzené absenci náležitostí podle § 69 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) žalovaný uvedl, že na náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení bylo třeba aplikovat § 84 a 85 zákona o přestupcích. V konkrétním případě však netrpěly pokutové bloky takovými vadami, které by byly důvodem pro neuznání těchto bloků jako podkladů pro zápis bodů do registru. K tvrzení

žalobce, že se nemohl dopustit uvedeného přestupkového jednání, jelikož měl zdravotní problémy, odkázal žalovaný na výsledky správního řízení vztahující se k žalobcem předloženému lékařskému potvrzení ze dne 24. 5. 2012, kde došlo k jeho zpochybnění, a následně i k souhlasu žalobce s projednáním uvedených přestupků v blokovém řízení, který vyplynul z podpisu bloků a toho, že toto lékařské potvrzení žalobce nepředložil příslušnému orgánu policie. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

V.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

V replice doručené zdejšímu soudu dne 30. 4. 2014 žalobce uvedl, že se nemohl ztotožnit s tím, že by blok nemusel mít po obsahové stránce všechny zákonem požadované náležitosti. Rozhodnutí, které by tyto náležitosti neobsahovalo nelze podle žalobce považovat za bezvadné. Pokud řidič na místě samém přestupek uznal, ještě nelze dospět k závěru, že se přestupku skutečně dopustil, když samotné zastavení policistou působí na mnohé řidiče, natolik, že si netroufnou polemizovat, i když jsou o své nevinně přesvědčeni, a ke spáchání přestupku se doznají. Zákon podle žalobce neobsahuje pouze demonstrativní výčet náležitostí bloku, ale tyto náležitosti musí být v předmětném bloku obsaženy vždy. Absence některé z povinných náležitostí způsobuje neplatnost pokutového bloku. Výsledek blokového řízení je podle žalobce natolik intenzivním zásahem do práva občana, že nelze slevit na obsahu tohoto rozhodnutí.

VI.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem.

Před samotným meritorním přezkumem přitom považoval krajský soud za vhodné vyjádřit se stručně k charakteru bodového systému. Ten byl zaveden zákonem o silničním provozu a obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše. Tyto body nejsou sankcí za přestupek nebo trestem za trestný čin, jsou pouze administrativním opatřením ohodnocujícím nebezpečnost spáchaného přestupku nebo trestného činu a registrujícím jeho spáchání. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, tzn. že při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno.

Stěžejní námitkou v nyní souzené věci je námitka, kterou žalobce brojil proti možnosti spáchat přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Žalobce byl toho názoru, že se uvedeného přestupkového jednání nemohl dopustit, jelikož se na něho povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nevztahovala, a to ze zdravotních důvodů - viz § 6 odst. 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Podle žalobce byla v předmětných blocích nesprávně uvedena kvalifikace přestupkového jednání. Žalobce tak brojil proti nemožnosti spáchat přestupky ze dne 7. 7. 2011, 28. 1. 2011, 13. 11. 2010, 11. 10. 2009 a 21. 3. 2009.

K tomu soud poznamenává, že je třeba od sebe striktně odlišovat řízení přestupkové a námitkové řízení, neboť se tato řízení odlišují svým předmětem. V řízení o přestupku je správním orgánem zkoumáno naplnění všech zákonných znaků přestupku, zjišťována a autoritativním způsobem deklarována odpovědnost konkrétního subjektu za spáchání přestupku a případně ukládána sankce. Zatímco v případě řízení o námitkách je předmětem přezkumu skutečnost, zda pro záznam bodů do registru řidičů existuje zákonem stanovený podklad a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá zákonem stanovené výši.

Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto podklady je třeba nahlížet jako na správné a zákonné a to až do okamžiku, kdy je příslušný orgán veřejné moci prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

Správní orgán rozhodující o námitkách tak musí zkoumat, zda byl záznam bodů proveden na základě způsobilého podkladu. V souzené věci si správní orgán rozhodující o námitkách správně vyžádal kopie pokutových bloků od příslušných orgánů a nevycházel tak pouze z oznámení příslušných orgánů o spáchání přestupků, které nelze považovat za způsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů, byli-li žalobcem zpochybněny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS). Správní orgán při hodnocení podkladů pro záznam bodů není oprávněn provést záznam na základě jakéhokoli podkladu. I v případě, že je podkladem pro záznam bodů blok vydaný v blokovém řízení, jakožto speciální formě řízení v oblasti správního trestání vyznačující se svojí rychlostí a neformálností, musí být z tohoto podkladu možné najisto postavit, že žalobce spáchal přestupek, za který je možné zaznamenat body. V blokovém řízení je tento požadavek ještě o to více znásoben, jelikož blokové řízení je řízením, v němž právní úprava nepřipouští dostatečnou ochranu v řízení správním a ani v řízení před správními soudy.

V rámci hodnocení pokutových bloků, jakožto způsobilých podkladů, správní orgány vycházely při určení skutkové podstaty přestupku z části popisu přestupkového jednání uvedeném na pokutovém bloku. V popisu přestupkového jednání na pokutovém bloku ze dne 7. 7. 2011 bylo uvedeno: „§ 6/1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, lékařské potvrzení nevlastní.“. V popisu přestupkového jednání na pokutovém bloku ze dne 28. 1. 2011 bylo uvedeno: „Nebyl připoután bezpečnostním pásem §

6/1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb.“. V popisu přestupkového jednání na pokutovém bloku ze dne 13. 11. 2010 bylo uvedeno: „§ 6/1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., nepřipoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení.“. V popisu přestupkového jednání na pokutovém bloku ze dne 11. 10. 2009 bylo uvedeno: „Řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostními pásy, dle § 6/1 písm. a) z.č. 361/2000 Sb., nevlastní lék. potvrzení“. V popisu přestupkového jednání na pokutovém bloku ze dne 21. 3. 2009 bylo uvedeno: „Řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, porušil ust. § 6/1 a) z.č. 361/2000 Sb.“

Ze samotných pokutových bloků ze dne 21. 3. 2009 a 28. 1. 2011 nelze dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce spáchal přestupek, na základě kterého je možné body zaznamenat. Z uvedeného totiž nevyplývá, zda žalobce nepředložil lékařské potvrzení z důvodu, že je v době spáchání přestupku nevlastnil, nebo z důvodu, že v době silniční kontroly neměl předmětné lékařské potvrzení u sebe. Tyto dvě skutečnosti totiž mohou mít pro žalobce různé důsledky. V případě, že žalobce není v době spáchání přestupku držitelem příslušného lékařského potvrzení a nepoužije bezpečnostní pásy, dopouští se přestupku podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, na základě kterého je možné body zaznamenat. V případě, že by však žalobce byl v době spáchání přestupku držitelem lékařského potvrzení, ale neměl jej v době silniční kontroly pouze u sebe, nebyl by osobou povinnou používat bezpečnostní pásy. Nemohl by se tak dopustit přestupku podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť by nebyla naplněna materiální stránka přestupku, ale dopustil by se jiného přestupku např. podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, za který však nelze body zaznamenat.

V doplnění námitek doručených Městskému úřadu Kuřim dne 28. 5. 2012 žalobce předložil Lékařské potvrzení o nemožnosti poutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů vydaný MUDr. M. B. dne 24. 5. 2012 (námitky do oznámení o dosažení 12 bodů byly podány dne 23. 5. 2012) s natištěným dovětkem „Opis potvrzení ze 7/2005“. Městskému úřadu Kuřim vznikly pochybnosti o pravosti tohoto lékařského potvrzení, proto se obrátil na Policii ČR. Dne 23. 7. 2012 obdržel správní orgán vyrozumění o provedeném šetření podle § 158 odst. 1 trestního řádu a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ze kterého vyplynulo, že lékařka MUDr. M. B. na žádost žalobce dne 24. 5. 2012 vystavila toto lékařské potvrzení. Dále pak uvedla, že v roce 2005 lékařské potvrzení žalobci nevystavovala, poprvé mu toto potvrzení vystavila až dne 24. 5. 2012.

Z toho zjištění je tedy patrné, že žalobce nebyl v době spáchání všech přestupků podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích držitelem lékařského oprávnění a dopustil se tedy v pokutových blocích uvedeného přestupkového jednání; porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o pozemních komunikacích. Tuto skutečnost žalobce přiznal i v podané žalobě.

Podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis, kterým je podle poznámky pod čarou zákone o provozu na pozemních komunikacích.

Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích je řidič motorového vozidla povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Podle § 6 odst. 2 písm.

b) zákona o provozu na pozemních komunikacích toto neplatí v případě, že řidič nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů.

Podle § 6 odst. 6 zákona o provozu na pozemních komunikacích zdravotní důvody musejí být doloženy lékařským potvrzením, kromě případů, kdy aktuální zdravotní stav zřejmě vypovídá o nenadálých zdravotních potížích projevujících se v naplnění zdravotních důvodů. Toto potvrzení musí mít řidič za jízdy u sebe a na požádání policisty nebo strážníka obecní policie je musí předložit ke kontrole; v případech, kdy se nejedná o trvalý stav, musí být platnost lékařského potvrzení časově omezena nejdéle na dobu 1 roku. Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti a vzor lékařského potvrzení.

Žalobcem uvedené zdravotní problémy spočívaly v chronických kožních problémech v oblasti beder, zad a ramen. Jednalo se tedy o dlouhodobé vleklé onemocnění, u kterého jsou akutní stavy z povahy tohoto onemocnění vyloučeny. V době spáchání jednotlivých přestupků tak žalobci nic nebránilo v tom, aby byl držitelem platného lékařského potvrzení vystaveného na základě dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

S tvrzením žalobce, že smyslem zákonného ustanovení je ochrana řidičů se zdravotními komplikacemi, a to bez ohledu na skutečnost, zda jim bylo vystaveno lékařské potvrzení, nelze souhlasit. Z výše uvedených ustanovení zákona jasně vyplývá, že povinností řidiče je doložit zdravotní důvody, které jej vedly k nepoužití bezpečnostního pásu. Zdravotní důvody mohou být doloženy pouze lékařským potvrzením, jehož náležitosti stanoví prováděcí předpis. Výše uvedeným postupem správního orgánu, tak byly rozptýleny pochybnosti o nesprávné kvalifikaci přestupkového jednání žalobce. Žalobce nebyl v době spáchání jednotlivých přestupků držitelem lékařského potvrzení o nemožnosti poutat se bezpečnostními pásy. Porušením této povinnosti se tak dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona v návaznosti na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Jak již bylo shora uvedeno, správní orgán v uvedeném typu řízení v souvislosti s řešenou žalobní námitkou je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zásadně však nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů, na jejichž základě byl záznam proveden. Správní orgány vycházely z dostatečného množství podkladů a tyto řádně zhodnotily. Podstatné pro danou věc je zjištění, že žalobce v době spáchání přestupků nebyl držitelem lékařského potvrzení ve smyslu ust. § 6 odst. 2 zák. o silničním provozu. Tvrzení, že žalobce měl být pokutován za nepředložení lékařského potvrzení, příp. že měl být k jeho předložení vyzván, není správné, neboť v době spáchání přestupků nebyl žalobce jeho držitelem.

Dále žalobce brojil proti pokutovým blokům ze dne 28. 1. 2011, 21. 3. 2009 a 11. 10. 2009 pro nesplnění požadavků na obsah správních rozhodnutí vymezených v § 69 odst. 1 zákona o přestupcích, v čemž žalobce spatřoval jejich nepřezkoumatelnost.

Předně je třeba konstatovat, že ust. § 69 odst. 1 zákona o přestupcích problematiku obsahu správních rozhodnutí neobsahuje. Z citace ustanovení uvedené žalobce v podané žalobě však vyplynulo, že žalobce měl na mysli § 69 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

Podle ust. § 69 odst. 1 správního řádu platí, že v písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede označení "rozhodnutí" nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou "vlastní rukou" nebo zkratkou "v. r." u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou "Za správnost vyhotovení:" s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí.

Z žalobcem uvedené námitky dále nebylo zřejmé, které ze zákonem stanovených náležitostí mají podle jeho názoru v pokutových blocích absentovat. V případě posouzení náležitostí pokutových bloků však nelze aplikovat § 69 odst. 1 správního řádu, jelikož se jedná o zvláštní typ rozhodnutí. Úprava jejich vydávání a obsahu je uvedena v § 84 a 85 zákona o přestupcích. Bloky k ukládání pokut jsou vydávány ministerstvem financí. Pověřené osoby, které jsou oprávněné ukládat a vybírat blokové pokuty pak pouze vyplňují tyto předtištěné formuláře. Zákon jedinou podmínku o obsahu těchto rozhodnutí stanoví v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, kde je uvedeno, že pověřená osoba na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Všechny tyto náležitosti pak pokutové bloky ze dne 28. 1. 2011, 21. 3. 2009 a 11. 10. 2009 obsahovaly, proto byly i způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů. Ve všech citovaných blocích je uvedeno, že pokuta byla udělena žalobci, za jaký přestupek, kdy byl přestupek spáchán a kdo pokutový blok vystavil (podpis oprávněné osoby, její služební číslo, otisk úředního razítka). Žalobce navíc ani netvrdí, že by k uložení těchto pokut jeho osobě v blokovém řízení nedošlo.

Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78 vyplývá, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta. Zcela nad rámec žalobní námitky soud poznamenává, že náležitostmi pokutových bloků se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud (viz například rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, ze dne 23. 9. 2011, č.j. 8 As 69/2011 - 40). Nejvyšší správní soud dovodil, že i v případě pokud některá formální náležitost pokutového bloku chybí, nemusí to bez dalšího znamenat jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis do registru. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru nelze například považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce. O takový případ se však v projednávané věci nejedná. Nejvyšší správní soud dále dovodil, že na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby. Krajskému úřadu přísluší zabývat se pouze formálními nedostatky pokutových bloků do té míry, v jaké jsou namítané nedostatky schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů však nepřestavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. Je vždy třeba vážit námitku, že pokuta nebyla nikdy uložena, neboť úspěch takového tvrzení vylučuje záznam bodů. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí

podle ust. § 123 zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, například z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. Relevantní námitky, které je správní orgán v tomto typu řízení povinen přezkoumávat směřují ke zpochybnění skutečnosti, že by se určitá osoba přestupku dopustila. Nejvyšší správní soud dále např. dovodil, že ani chybějící podpis policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat, zpravidla z uvedeného jména nebo z identifikačního čísla policisty. S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce; při zohlednění specifik blokového řízení možno přijmout strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Pouze na okraj je třeba poznamenat, že žalovaného závěr o tom, že v řízení o námitkách není oprávněn posuzovat skutkové okolnosti spáchaných přestupků, jakož i to zda rozhodnutí byla vydána v souladu s platnými právními předpisy, byl správný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44), nicméně zde bylo třeba posoudit žalobcem namítanou nezákonnost správního aktu ve vztahu k tomuto rozhodnutí jako podkladu způsobilému k provedení záznamu bodů do registru. V dalším se však žalovaný zabýval obsahovými náležitostmi pokutových bloků s odkazem na § 84 a 85 zákona o přestupcích. Toto hodnocení pak soud považoval za dostatečné a ztotožnil se s ním. Závěr žalovaného tak nemohl mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného Krajský soud v Brně shledal žalobcovy námitky nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou postupem podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

VII. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. 3. 2014

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu